چگونه در مورد جنگ با کودکان گفت‌وگو کنیم؟

جنگ و کودکان

طی روزهای اخیر با شدت گرفتن جنگ و خشونت، بسیاری از کودکان و نوجوانان دچار اضطراب، ترس و سردرگمی شده‌اند. آن هم در شرایطی که در پی حملات هوایی آمریکا و رژیم صهیونیستی، دبستان شجره طیبه میناب هرمزگان مورد حمله قرار گرفته و موجب شهادت دانش‌آموزان این مدرسه شده، رخدادی به غایت دردناک که حتما خبرش به گوش بسیاری از کودکان و نوجوانان رسیده است.

آنها بی‌آنکه بخواهند، زندگی و روزگارشان این روزها مورد دستبرد واقع شده. بی‌آنکه بخواهند احساسات، روان، عاطفه و زیست اجتماعی‌شان در معرض مخاطره قرار گرفته است. سلامت جسم و روانشان به هم ریخته و حس بی‌پناهی دارند. بی‌آنکه بدانند و بخواهند خشونت و جنگ به آنان تحمیل شده. بی‌رحمانه قربانی شرایطی شده‌اند که از آنِ آنها نیست. ترس‌های متفاوت به سراغش آمده، ترس از دست دادن والدین و خواهر و برادر، ترسِ از دست دادن جان خود و یا دوستانشان.

مهمترین ویرانی جنگ تخریب روان کودکان

بدون تردید کودکانِ در شرایط جنگ خشونتی را تجربه می‌کنند که آثار مخرب آن به راحتی زدوده نخواهد شد و یا اصلا زدوده نخواهد شد. مهمترین ویرانی جنگ تخریب روان کودکان است که بی‌هیچ درکی از شرایط، در اوج بی‌پناهی، زندگی تلخ و زهرآلود را تجربه می‌کنند. معادله‌ای غیرمنطقی جایگزین منطق طبیعی زندگی‌شان می‌شود.

نگار فروزان، در زمره روان درمانگرانی قرار دارد که این روزها نگران حال کودکان و نوجوانان این سرزمین است. او به «ما» می‌گوید: «مشاهده و تجربه فروپاشی ساختارهای امن فیزیکی و روانشناختی، کافی است که برای همیشه آسیب‌های روانی جدی را به کودکان تحمیل کند. کودکانی که کشته می‌شوند، کودکانی که معلول می‌شوند و یا کودکانی که ستون‌های اتکا خود را از دست می‌دهند و بی‌سرپرست می‌شوند، سرمایه‌های یگانه حیات بشری هستند که با داس جنگ درو می‌شوند. طبیعتا بزرگسالان با بردباری، سختی‌ها و ناملایمات جنگ را تاب می‌آورند اما کودکان در برابر جنگ می‌شکنند و خرد می‌شوند، آنها در جنگ به لحاظ جسمی و روانی بیشترین آسیب‌ها را می‌بینند. کودکان و نوجوانانی که نه در خط نخست جنگ‌اند و نه پشت صحنه جنگ و به وجودآورنده آن. آن‌ها اغلب احساسات خود را نه با کلمات، بلکه با رفتار نشان می‌دهند؛ و اینجاست که نقش بزرگسالان برای حمایت روانی از آن‌ها حیاتی می‌شود.»

موضوع دیگری که این روان درمانگر در ادامه اظهاراتش مطرح می‌کند، مسئله تماشای تصاویر جنگ و خشونت است که هر روز از طریق رسانه‌ها به خانه‌ها راه می‌یابد و کودکان و نوجوانان را دچار ترس و دلهره می‌کند. فروزان معتقد است، پنهان‌سازی کامل کودکان از این اخبار نه ممکن است و نه راهکاری درست؛ بلکه باید با زبانی ساده، عاری از جزئیات مواجهه با اخبار مربوط به جنگ، دچار فروپاشی عصبی شوند یا مدام با لحنی سرشار از یأس و نفرت صحبت کنند، کودک می‌آموزد که در برابر مشکلات، تنها راه ممکن ترس و خشم است. اما اگر والدین با حفظ آرامش، همدلی خود را با قربانیان ابراز کنند و در عین حال برامید به آینده تأکید داشته باشند، کودک نیز این ویژگی‌های تاب‌آورانه را درونی خواهد کرد. ما می‌خواهیم نسلی تربیت کنیم که نه نسبت به رنج دیگران بی‌تفاوت باشد و نه آن قدر شکننده که زیر بار اخبار بد از پا درآید.»

علیرضا شریفی‌یزدی نیز در قامت روانشناس اجتماعی در این زمینه به «ما» می‌گوید: «معمولا واکنش کودکان و نوجوانان به شرایط استرس‌آور ناشی از یک وضعیت بحرانی می‌تواند بسته به عوامل مختلفی، از جمله سن‌شان، متفاوت باشد. وقتی به طور مستقیم در شرایط جنگ و درگیری قرار می‌گیریم یا اخبار آن در رسانه‌ها منتشر می‌شود، کودکان و نوجوانان ممکن است با طیفی از احساسات شدید مانند ترس، اضطراب، خشم، سردرگمی و غم مواجه شوند. برخی از آن‌ها ممکن است بتوانند درباره احساسات‌شان صحبت کنند، اما بسیاری از کودکان این احساسات را از طریق رفتارشان می‌دهند. وحشت و اضطراب رایج‌ترین نوع واکنش کودکان است که اغلب به شکل چسبیدن به والدین، عدم تمایل به جدا شدن از بزرگ‌ترها و ترس از تنها ماندن بروز پیدا می‌کند. اما برخی هم ممکن است به طور غیرمعمول پرخاش‌گر یا پرانرژی شوند، یا برعکس ممکن است خجالتی، ساکت، منزوی یا افسرده شوند. شماری از کودکان در تمرکز یا خوابیدن مشکل پیدا می‌کنند، یا کم اشتها می‌شوند. برخی کودکان هم ممکن است بی‌تفاوتی یا بی‌احساسی نسبت به جنگ و وقایع پیرامون‌شان نشان دهند، و این گونه وانمود کنند که برایشان هیچ اهمیتی ندارد؛ اما این هم نوعی واکنش به اضطراب است. حتی اگر کودک چیزی نگوید و سکوت کند، باید یادمان باشد که اخبار درگیری‌ها را از گوشه و کنار می‌شنود؛ به عنوان مثال اخبار حمله دشمن به مدرسه میناب که ممکن است کودک از رسانه‌ها یا گفت‌وگوهای میان بزرگ‌ترها شنیده باشد. در این زمینه باید به او گفت که طبیعی است که در چنین شرایطی این احساسات را تجربه کند و باید از جملاتی مانند «می‌فهمم که ترسیدی» یا «حق داری که ناراحت باشی» استفاده کرد. درحقیقت، کودکان بسیار بیش‌تر از آن چه که تصور می‌کنیم معنای گفت‌وگوهای ما را از حوادثی که رخ داده، درک و دریافت می‌کنند. به همین سبب بهترین رفتار از سوی والدین این است که درباره این بحران با کودک صحبت کنند، نه این که او را با احساسات و فکرها و پرسش‌های‌اش تنها بگذارند.»

به کودکان اطمینان دهیم کنارشان هستیم

شریفی در ادامه عنوان می‌کند: «گفت‌وگو با کودک را باید با پرسیدن این که او درباره درگیری چه می‌داند و چه احساسی دارد، شروع کرد. باید اجازه داد او آزادانه صحبت کند و بدون قضاوت به حرف‌هایش گوش داد. گاهی کودکان اطلاعات نادرستی دارند که باید به آرامی این اطلاعات غلط را اصلاح کرد. کودکان کوچک‌تر ممکن است نتوانند بین تصاویر روی صفحه‌ی نمایش و واقعیت تمایز قائل شوند و ممکن است فکر کنند در خطر فوری هستند، حتی اگر درگیری در مکانی دور اتفاق افتاده باشد.

کودکان ممکن است سوالاتی بپرسند که به نظر اغراق‌آمیز است (مانند «آیا همه ما خواهیم مرد؟»). به آن‌ها باید اطمینان داد که این اتفاق نخواهد افتاد. از طرفی باید از داوری یا آرام کردن سریع پرهیز نمود. نگوییم: «نترس! گریه نداره!» بلکه همراهش شویم: تنش‌زا و متناسب با سن کودک، واقعیت را توضیح داد و همزمان امنیت روانی او را نیز حفظ کرد.

فروزان توضیح می‌دهد: «در دوران‌هایی که اخبار جنگ، خشونت و درگیری در رسانه‌ها منتشر می‌شود، کودکان و نوجوانان به شدت در معرض آسیب‌های روانی قرار می‌گیرند. تجربه احساساتی چون ترس، اضطراب، خشم، سردرگمی و غم در میان کودکان رایج است، گرچه شیوه‌ی بروز این احساسات برای هر کودک متفاوت است. برخی از کودکان ممکن است بتوانند مستقیماً احساسات خود را بیان کنند، اما بسیاری دیگر آن را از طریق رفتارهایی مانند وابستگی بیش از حد به والدین، اضطراب جدایی، وحشت، خشونت در بازی‌ها یا پرسش‌های تکراری نشان می‌دهند. حتی بی‌تفاوتی ظاهری برخی از کودکان نیز می‌تواند نشانه‌ای از اضطراب درونی آن‌ها باشد، نه بی‌احساسی واقعی. کودکان برای درک واقعیت‌ها به بزرگسالان مورد اعتماد خود نگاه می‌کنند. رفتار و واکنش ما به عنوان والد، مربی یا همراه، نقشی تعیین‌کننده در شکل‌گیری ادراک کودکان از بحران دارد. بنابراین، بزرگترها می‌توانند با درک درست شرایط، فراهم کردن احساس امنیت و گفت‌وگوی باز و متناسب با سن کودک، به کاهش اضطراب روانی او کمک کنند.»

این روان درمانگر بیان می‌کند: «طبیعتا باید دسترسی کودکان خردسال به اخبار را محدود کرد، اما وقتی سن کودک به حدی رسیده که می‌تواند مسائل پیرامون خود را درک کند، والدین موظف هستند این گفت‌وگو را آغاز کنند، این گفت‌وگو باید ساده، عاری از جزئیات تنش‌زا و کاملاً متناسب با سطح درک و فهم کودک باشد. از سوی دیگر باید توجه کرد که والدین هنگام صحبت با کودکان در این باره، باید یک فضای امن عاطفی فراهم کرده تا کودکان احساس کنند که می‌توانند هرگونه نگرانی، ترس و سئوالی را که در ذهن دارند، با والدین خود در میان بگذارند. والدین باید اطمینان دهند که داشتن احساساتی مثل ترس و ناراحتی در چنین شرایطی کاملاً طبیعی است.»

والدین نقش فیلتر انسانی را برای کودکان ایفا کنند

فروزان می‌گوید: «در عصر گسترش رسانه‌ها هیچ چاره‌ای وجود ندارد، جز اینکه والدین نقش فیلتر انسانی را برای کودکان ایفا کنند؛ به این معنا که نه تنها زمان استفاده از رسانه را محدود کنند، بلکه حتماً در کنار کودک به تماشای محتوا بنشینند یا از او بپرسند چه دیده است. به عنوان مثال اگر کودک یا نوجوان از رویدادهای تلخی نظیر آنچه در مدرسه میناب رخ داده مطلع شده، نباید این مسئله را کتمان یا ساده‌سازی کرد، اگر کودک تصویر ناراحت کننده‌ای دیده است، نباید وانمود کرد که اتفاقی نیفتاده؛ باید احساسات او را درک کرد و تصاویر امیدوارکننده‌تر با کمک رسانی به آسیب دیدگان را در کنار آن اخبار به او نشان داد تا تعادل روانی‌اش حفظ شود. در عین حال باید توجه کرد که کودکان بیش از آنکه به حرف‌های ما گوش دهند، به رفتارهای ما نگاه می‌کنند. اگر والدین در «حتی بزرگ‌ترها هم از این چیزها می‌ترسند.» وقتی کودک به جنگ فکر می‌کند، ترس از مرگ یا از دست دادن والدین به سراغش می‌آید. یا ممکن است با خودش بگوید یعنی دیگر هیچ چیز مثل قبل نیست؟ ممکن است کودکان از خود یا از والدین بپرسند: «اگه مامان‌ام بمیرد چه؟» «یعنی دیگر نمی‌توانم دوستان‌ام را ببینم؟» «آیا مجبور می‌شویم خانه را ترک کنیم؟» با تأیید احساساتشان، به آن‌ها اطمینان بدهیم که در کنارشان هستیم، حتی اگر پاسخ دقیقی نداریم.»

این روانشناس، احساس ترس را یک واکنش طبیعی به موقعیت غیرعادی دانسته و عنوان می‌کند: «این مسئله یعنی ترس هم برای بزرگسالان و هم برای کودکان و نوجوانان یک واکنش عادی است، پس اشکالی ندارد که به کودک بگوییم به عنوان یک فرد بزرگسال می‌ترسیم. این کمک می‌کند تا کودک درک کند که هر دو با هم این شرایط را سپری می‌کنند. اما به کودک اطمینان دهید که می‌توانید با هم از پس آن بربیایید و به او راهکاریی مثل نفس کشیدن عمیق شکمی برای مواجهه با ترس و اضطراب بدهید.»

پرهیز از جملات بدبینانه و هراس‌آور در حضور کودک

وی با بیان اینکه کودکان هم مانند ما بزرگسالان نیاز دارند حقیقت را بدانند، می‌گوید: «بدیهی است که نیازی نیست تمام جزئیات وحشتناک و تلخ جنگ را با کودک در میان بگذاریم. اما نباید به او دروغ گفت. اطلاعات باید ساده، واضح و متناسب با سن کودک باشد و باید از زبانی استفاده کرد که کودک درک می‌کند. در عین حال باید از توضیح بیش از حد پرهیز نمود، چرا که ممکن است باعث استرس بیش‌تر شود. ممکن است برخی والدین وسوسه شوند برای محافظت از کودک، شدت فاجعه را کم اهمیت جلوه داده یا حتی انکار کنند. به عنوان مثال در مورد مدرسه میناب احتمال دارد برخی از والدین بگویند «چیزی نشده!» «هیچ اتفاق مهمی نیفتاده که بخواهی نگران باشی!». اما کودکان وقتی احساسات‌شان پذیرفته و جدی گرفته شود، آرامش بیش‌تری پیدا می‌کنند. با پذیرش احساسات‌شان، از سوی بزرگسالان یاد می‌گیرند که هیچ حس درست یا غلطی وجود ندارد و می‌توان احساسات را با دیگران در میان گذاشت. در عین حال والدین هنگام بیان احساسات خود باید حواسشان به حضور کودکان دور و برشان باشد. باید در حضور کودک از جملاتی که به شدت بدبینانه و هراس‌آور هستند پرهیز کرد: «چقدر ما بدبختیم!»، «آدم بمیرد راحت شود از دست این زندگی!»، «خدا می‌داند کی نوبت ما می‌شود...». کودکان به بزرگسالان مورد اعتمادشان نگاه می‌کنند تا بفهمند چگونه باید اوضاع را درک کنند. بیان جملاتی نظیر این‌ها از سوی بزرگسالان حامی، مواجهه‌ی کودکان با واقعیت تلخ جنگ را بسیار دشوارتر می‌کند.»

وی تصریح می‌کند: «برخی تصاویر (مثل عکس حمله یا ویدئوهای اجساد یا تخریب) برای سیستم عصبی کودک پردازش نشده باقی می‌مانند و می‌توانند تاثیرات ماندگاری بر روان کودک بگذارد. حتی اخبار رادیویی هم گاهی برای کودک مبهم و اضطراب‌آور است. بهتر است به جای مواجهه با رسانه‌ها، اطلاعات را از طریق گفت‌وگو منتقل کرد یا منابع نوشتاری مناسب کودک را جای گزین تصاویر خشن نمود. برای دیدن اخبار برنامه داشت و سعی کرد در حضور کودکان دیدن اخبار و تصاویر ناگوار را محدود نمود. مکالمات میان بزرگ‌ترها درباره اخبار و وقایع را باید در حضور کودک مدیریت کرد. از سوی دیگر توجه داشته باشید، کودکی که احساس خطر می‌کند، به محبت و حضور بیش‌تر نیاز دارد. به کودکان باید گفت که والدین و سایر بزرگسالان هر کاری از دست‌شان برمی‌آید برای مراقبت و محافظت از آن‌ها انجام خواهند داد. به آن‌ها بگویید که اولویت اصلیِ شما هستند. به آن‌ها عشق بورزید؛ آن‌ها را در آغوش بگیرید یا دست‌شان را بگیرید. پیوسته به کودکان بگویید که دوست‌شان دارید. این کار به آن‌ها آرامش می‌دهد و به حفظ رابطه عاطفی کمک می‌کند. به کودکان و نوجوانان یادآوری کنید که به آن‌ها اهمیت می‌دهید. توجه و گفتن این که دوستشان دارید، به آن‌ها اطمینان خاطر می‌دهد و کمک می‌کند تا احساس اعتماد به نفس بیش‌تری داشته باشند. حتی جمله‌های ساده‌ای مانند «تو تنها نیستی، من این جا هستم.» به کودک دل‌گرمی می‌دهد.»

ریتم زندگی روزانه را حفظ کنید

این روانشناس خاطرنشان می‌کند: «کودکان در شرایط آشفتگی‌های محیطی به پیش‌بینی‌پذیر بودن نیاز دارند تا بتوانند اضطراب خود را مدیریت کنند؛ حتا اگر یک کار کوچک و ساده یا صرف یک وعده‌ی غذایی با اعضای خانواده در زمانی معین باشد. این روتین‌ها برای کودک مانند لنگر عمل می‌کنند. حتی اگر ناچار به ترک خانه خود شده‌اید چند وسیله یا اسباب بازی آشنا برای کودک را با خود به همراه داشته باشید. و در محل جدید هم دست‌کم یک کار و روتین ساده در طول شبانه‌روز را به زندگی کودک برگردانید، برای مثال خواندن کتاب قبل از خواب. روتین‌ها را با شرایط بحرانی تطبیق دهید. مثلاً اگر برق قطع می‌شود به جای تماشای کارتن، شب‌های قصه‌گویی یا کتاب‌خوانی با شمع ترتیب دهید. یا اگر امکان تحرک در خارج از خانه محدود است، ورزش‌ها و نرمش‌های داخل خانه یا برای مثال مسابقه تمیزکردن اتاق را جای گزین کنید. تلاش کنید در بدترین شرایط بازی و شوخی را در برنامه‌ی روزانه‌تان نگه دارید و با نوجوانان بیش‌تر صحبت کنید. این کار به حفظ روحیه خودتان هم کمک می‌کند. اگر کتاب دارید آموزگار یا تروریج گرهستید تلاش کنید تا جای ممکن روال منظم کاری خود را برای خدمت‌رسانی به کودکان حفظ کنید. کتابخانه‌ها و مراکز حمایتی و فرهنگی می‌توانند پناهگاه عاطفی کودکان در این شرایط دشوار باشد.»

رونمایی از ارتش چهارم

ادامه از صفحه اول

امروز تمامی کفر در برابر تمامی ایران صف‌آرایی کرده است و این صف‌آرایی مرزهای آبی و خاکی کشور را درنوردیده، ملت‌های مسلمان و آزاده جهان در کنار ملت ایران بر جنگ افروزان و ستم پیشگان لعن و نفرین می‌فرستند.

ما در این جنگ همه چیز داریم. هیچ خلاء فرماندهی در نبرد سخت و نرم وجود ندارد. چون یک ملت قیام کرده تا برای دفاع از آرمان‌های مقدس الهی مردانه بایستد.

۳ـ مراجع عالی‌قدر شیعه، بزرگان و علمای اهل سنت فرمان جهاد فی سبیل الله صادر کرده‌اند و پای فتوای خود ایستاده‌اند. نخبگان و زبدگان روشنفکر مسلمان و غیرمسلمان با اعلام همبستگی با ملت ایران در سمت درست تاریخ در این پیچ تاریخی قرار دارند. ما به شب‌های قدر نزدیک می‌شویم. در این شب سرنوشت این جنگ نابرابر، ستمکاران و تجاوزکارانه با اراده الهی با پیروزی رزمندگان اسلام و ملت ایران رقم خواهد خورد.

۴ـ در جلسات استماع کنگره آمریکا نشست‌ها برقرار است. آن‌ها که از این نشست‌ها بیرون می‌آیند در برابر سؤالات خبرنگاران فقط می‌گویند؛ اوضاع وخیم‌تر و بدتر از آن است که فکر می‌کردیم!

آن‌ها می‌گویند خیلی از سربازان آمریکایی کشته شده‌اند!

آن‌ها اعتراف می‌کنند آسمان سرزمین‌های اشغالی در تسخیر موشک‌های ایران است و درگیری موشک‌ها و پهپادها تقریبا غیرممکن است. دشمن در زیر ضرب پولادین ملت ایران است.

۵ـ آن‌ها که می‌گفتند نباید با دنیا دربیفتیم، با جنگ کنونی به این ادراک رسیده‌اند که آمریکا و رژیم اشغالگر قدس همه دنیا نیستند. اشرار عالم، فاسدان و فاسقان عالم در این آرایش نظامی و جنگی در برابر ما هستند. پاکان عالم با ما هستند.

آن‌ها که می‌گفتند آمریکا با فشار یک دکمه همه سیستم دفاعی ما را از کار می‌اندازد، فهمیده‌اند سیستم دفاعی ما یک سازه "خودترمیم" دارد، بدون فرماندهان و حتی بدون فرمانده کل قوا، قوی عمل می‌کند.

آن‌ها که می‌ترسیدند و می‌ترساندند ملت را در هماوردی با استکبار جهانی اکنون فهمیده‌اند قدرت در ایران یک امر الهی است و در یک چرخه "بازتولید" به سرعت سرپا می‌ایستد و نظامات خود را تجهیز و تمهید می‌کند. ظهور ارتش چهارم به مثابه تولید شگفتانه قدرت ملی مردم جهان و استراتژیست‌های نظامی و سیاسی دنیا را به حیرت انداخته است.

آمریکا بداند آن روز که موشک‌ها و فشنگ‌های ما تمام شود، تازه جنگ ارتش چهارم جمهوری اسلامی شروع می‌شود.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۹۰۱۱۰۴۲۶۸۱ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۲ صادره از هیات موقوفه حاج فتحعلی بیک در شندآباد یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۶۶۱۸/۷۸ مترمربع در قسمتی از پلاک شماره ۱۷ - اصلی واقع در بخش ۴ حوزه ثبت ملک دامغان باستناد انتقال از مالک رسمی با حدود و مشخصات معین محرز گردید. لذا به لحاظ حفظ حقوق مالکین و عدم دسترسی به سایر مالکین مشاعی در اجرای ماده ۳ قانون مزبور معترضین می توانند ظرف مدت دو ماه از تاریخ آگهی اعتراض خویش را به اداره ارائه و ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به مرجع ذیصلاح دادخواست خویش را به دادگاه محل وقوع ملک تقدیم و یک برگ گواهی طرح دعوی از دادگاه اخذ و تسلیم اداره نمایند در غیر این صورت سند مالکیت به نام متصرف صادر و تسلیم خواهد شد. بدیهی است صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۲۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۱۰ شناسه: ۲۱۲۳۵۶۸

مهدی جدیدی
رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان دامغان

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۹۰۱۱۰۰۴۲۷۲ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۲ صادره از هیات فوق تصرف مالکانه و بلامعارض موقوفه حاج فتحعلی بیک در شندآباد یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۹۶۰۵۲/۳۳ مترمربع در قسمتی از پلاک شماره ۵۹ - اصلی واقع در بخش ۲ حوزه ثبت ملک دامغان باستناد انتقال از مالک رسمی با حدود و مشخصات معین محرز گردید. لذا به لحاظ حفظ حقوق مالکین و عدم دسترسی به سایر مالکین مشاعی در اجرای ماده ۳ قانون مزبور معترضین می توانند ظرف مدت دو ماه از تاریخ آگهی اعتراض خویش را به اداره ارائه و ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به مرجع ذیصلاح دادخواست خویش را به دادگاه محل وقوع ملک تقدیم و یک برگ گواهی طرح دعوی از دادگاه اخذ و تسلیم اداره نمایند در غیر این صورت سند مالکیت به نام متصرف صادر و تسلیم خواهد شد. بدیهی است صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۲۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۱۰ شناسه: ۲۱۲۳۵۸۲

مهدی جدیدی
رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان دامغان

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده سیزده آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی از طرف هیات مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک زایل تصرفات مالکانه اشخاص مشروحه ذیل که از بخشهای هفتگانه سیستان مورد تائید قرار گرفته که برطبق قانون فوق الذکر آگهی می شود.

۱- آقای غلامرضا سرگزی به ش.ش ۵۹ کدملی ۳۷۰۱۳۵۱۱۱۲ صادره سراوان فرزند علی اکبر به صورت ششدانگ اعیان یکباب خانه به مساحت ۲۰۱/۰۸ مترمربع پلاک شماره ۴ فرعی از ۹۷۴- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش یک سیستان شهرستان زابل خیابان حافظ-حافظ ۵ موروثی و واگذاری طبق سند عادی از ورثه علی اکبر سرگزی طبق رای به شماره ۱۴۰۴۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۰۵۸۲ کلاسه پرونده ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۲۴۳۸ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۶

۲- آقای غلامرضا سرگزی به ش.ش ۵۹ کدملی ۳۷۰۱۳۵۱۱۱۲ صادره سراوان فرزند علی اکبر به صورت ششدانگ اعیان یکباب منزل به مساحت ۱۵۸/۹۲ مترمربع پلاک شماره ۴ فرعی از ۹۷۴- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش یک سیستان شهرستان زابل خیابان حافظ-حافظ ۵ موروثی و واگذاری طبق سند عادی از ورثه علی اکبر سرگزی طبق رای به شماره ۱۴۰۴۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۰۵۸۳ کلاسه پرونده ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۲۴۳۷ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۶

۳- خانم نیلوفر یامرد به ش.ش ۳۶۶۱۰۷۴۰۶۷ کدملی ۳۶۶۱۰۷۴۰۶۷ صادره زابل فرزند علیرضا به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۲۱۳/۶۵ مترمربع پلاک شماره ۸۰۶ فرعی از ۱- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل انتهای نیمروز ۴۹ کوچه بن بست ملکیت مشاعی متقاضی موضوع سند قطعی ۱۴۹۷۲۳ مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۹ دفترخانه ۲ زابل طبق رای به شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۲۸۱۲ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۳ کلاسه پرونده ۱۴۰۲۱۱۴۴۲۲۰۰۰۲۷۷

۴- خانم حمیده میرشکاری به ش.ش ۱۵۱۶۰ کدملی ۳۶۷۰۱۵۱۵۱۶ صادره زابل فرزند عباس به صورت ششدانگ اعیان یکباب منزل به مساحت ۲۹۰/۲۶ مترمربع پلاک شماره ۱ فرعی از ۱۲۸۴- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش یک سیستان شهرستان زابل کوچه ۱۵ منشعبه از خیابان شهید باقری ملکیت مشاعی متقاضی صفحه ۱۹۳ دفتر ۱۲۶ و واگذاری از طرف سعید و حمید و مریم و ایران و لیلی و خاتون و محمدرضا شهرت همگی میرشکاری طبق سند عادی صفحات ۲۰۲ و ۱۹۰ و ۱۸۴ و ۱۹۶ و ۱۹۳ و ۱۸۷ و ۱۹۹ دفتر ۱۲۶ و صفحه ۳۴۳ دفتر ۲۳ طبق رای به شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۲۰۰۷۲۹۹ مورخ ۱۴۰۴/۷/۱۴ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۰۲۰۰۵۶۶

۵- خانم الهام رضایی نسب به ش.ش ۵۳۳۰۰۶۱۳۱۸ کدملی ۵۳۳۰۰۶۱۳۱۸ صادره زهک فرزند حسن به صورت ششدانگ یکباب ساختمان دامداری گاوداری صنعتی به مساحت ۳۸۴۶/۰۹ مترمربع پلاک شماره ۴۹۵ فرعی از ۵- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل اراضی قریه الله آباد مالکیت مشاعی متقاضی موضوع سند قطعی ۹۲۸۸۹ مورخ ۱۴۰۴/۹/۱۶ دفترخانه ۲۷ زابل طبق رای به شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۲۴۹۴ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۸ کلاسه پرونده ۱۴۰۴۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۱۵۴۷

۶- خانم فریبا ثانی سنجولی به شناسنامه و کدملی ۳۶۶۰۰۸۷۴۶۷ صادره از زابل فرزند عباس به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۱۲۰/۴۴ مترمربع شماره پلاک ۱۰۹۲ فرعی از ۱ اصلی واقع در سیستان و بلوچستان شهرستان زابل بلوار بختیاری-بختیاری ۴/۱ موضوع مالکیت مشاعی متقاضی به شماره دفتر الکترونیکی ۱۴۰۳۲۰۳۲۲۰۰۲۰۰۷۳۶۰

۷- آقای وهاب راه بربه ش.ش ۳۶۶۰۲۷۸۱۰۶ کدملی ۳۶۶۰۲۷۸۱۰۶ صادره زابل فرزند محمد به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۲۴۲/۱۱ مترمربع پلاک شماره ۲۶ فرعی از ۱- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل خیابان جام جم-جام جم ۱۰ واگذاری طبق سند عادی از نسرین فریفته طبق رای به شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۲۰۰۶۱۷۳ مورخ ۱۴۰۴/۵/۲۶ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۱۹۸۶

برابر آراء صادره هیات اول قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی زابل تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضیان محرز گردیده است. لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح فوق به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در روزنامه کثیرالانتشار آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره ثبت اسناد و املاک زابل تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۲۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۱۰ م الف ۶۰۹

رئیس ثبت اسناد و املاک

==========

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۳۰۰۲۷۹۳-۱۴۰۴/۱۱/۲۰ به کلاسمان ۱۴۰۴/۳۵۴ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک خاش تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم صابره ریگی کوته به ش.ش ۳۷۱۰۲۲۷۰۹۷ کدملی ۳۷۱۰۲۲۷۰۹۷ صادره خاش فرزند جعفردر ششدانگ یکباب منزل قسمتی از پلاک ۶۹۵- اصلی به مساحت ۱۵۳/۸۴ مترمربع واقع در قطعه یک از بخش ۴ بلوچستان شهرخاش اراضی کهن حبش خریداری از مالک رسمی خریداری بلاواسطه از آقای محمدعلی جمالزهی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضائی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۱/۲۵
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۱۰ م الف ۵۲۶

سیدهاشم موسوی-رئیس ثبت اسناد و املاک

==========

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۳۰۰۲۷۹۵-۱۴۰۴/۱۱/۲۰ به کلاسمان ۱۴۰۴/۳۱۸ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک خاش تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم فائزه جمال زهی به ش.ش ۳۷۱۰۳۳۲۷۹۶ کدملی ۳۷۱۰۳۳۲۷۹۶ صادره خاش فرزند خیرمحمد در ششدانگ یکباب منزل در قسمتی از پلاک ۶۹۸- اصلی به مساحت ۳۰۹/۳۵ مترمربع واقع در قطعه یک از بخش ۴ بلوچستان شهرخاش اراضی محمدآباد خریداری از مالک رسمی خریداری بلاواسطه از خانم مهبانو خاشی کمال آبادی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعترا